

РЕШЕНИЕ

№ 3953

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 25.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1058** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Толга Генис (Т. Г.), гръцки гражданин, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 334/30.12.2022 г., издадена от полицейски инспектор в Сектор „Пътна полиция“- П. при ОДМВР - П.. Жалбоподателят релевира доводи, че заповедта е незаконосъобразна, неправилна, постановена при неспазване на изискуемата от закона форма и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби. Счита, че процедурата била опорочена доколкото се касаело за чужд гражданин, за когото нямало доказателства, че владее говоримо и писмено български, въпреки което не бил назначен преводач в хода на административното производство. Моли съда да отмени изцяло оспорваната заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмена молба от 19.04.2023 г. процесуалният му представител заявява, че поддържа жалбата и моли съда да я уважи, като излага съображения по съществуването на спора. Прилага списък с разноски.

Ответникът, в придружително писмо моли жалбата да бъде оставена без уважение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.12.2022 г., жалбоподателят Т. Г. управлявал собственият си лек автомобил марка „Б.“, с рег. № ИВЕ 2141 в [населено място], по [улица] до номер 135, където бил спрян за проверка. В хода на проверката същият бил тестван за алкохол в 03:54 часа на 30.12.2022 г. с техническо средство „Дрегер алкотест“ 7510, с фабричен номер ARNA-0185, който отчел положителен резултат от 1.14 промила в издишвания от водача въздух.

На водача бил издаден талон за медицинско изследване № 108158, връчен лично на жалбоподателя срещу подпис.

На място, на жалбоподателя Т. Г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 801885/30.12.2022 г., за нарушение по чл.5, ал.3, т.1, пр.1 ЗДвП.

Въз основа на съставения АУАН полицейски инспектор в Сектор „Пътна полиция“ – П. към ОДМВР- П. издал оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 334/30.12.2022 г. по чл. 171, т. 2А, б. „б“ ЗДвП, с която е прекратена регистрацията на пътното превозно средство на жалбоподателя за срок от 6 месеца, поради управлението на моторното превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта му над 0,5 на хиляда. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 30.12.2022 г., срещу подпис.

Тази фактология се установи по несъмнен начин от приложените и приобщени по делото писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка. В преписката е приложено и издаденото въз основа на АУАН Наказателно постановление № 22-1030-009169/30.12.2022 г., с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на Т. Г..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая оспорената заповед е издадена от полицейски инспектор в Сектор „Пътна полиция“ – П. към ОДМВР-П., поради което и предвид приложената заповед № 317з-3162 от 15.04.2022 г., е налице материална компетентност на издателя ѝ.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съдържа реквизитите по чл. 59, ал.2 от АПК, като са посочени фактическите и правни основания за налагането на принудителната мярка. Такива се съдържат и в АУАН, на който се позовава изрично

органа издал процесния административен акт.

По същество, оспорената заповед е и материално законосъобразна.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДВП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година;

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителна мярка от вида на процесната. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че на посочената по-горе дата и място жалбоподателят Т. Г. управлявал посочения лек автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, а именно 1.14 промила в издишвания от водача въздух, установена с техническо средство „Дрегер алкотест“ 7510, с фабричен номер ARNA-0185. Жалбоподателят не ангажира доказателства за опровергаване на тези констатации, нито относно управлението на посоченото МПС на изписаната дата и място, нито относно отчитането на концентрация на алкохол в кръвта му чрез дрегер над допустимите норми. На жалбоподателя е връчен редовно талон за изследване, но липсват доказателства същият да е дал кръвна проба.

Описаното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ представлява правопораждащия юридически факт, от който органът черпи правомощията си и въз основа на който се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на властническото произнасяне. С позоваването на АУАН в заповедта за прилагане на ПАМ, той се приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт.

Съдът не споделя доводите в жалбата, че административното производство е опорочено от съществено процесуално нарушение, изразяващо се в това, че жалбоподателят не е български гражданин и издаването и връчването на АУАН и НП е осъществено без да има осигурен преводач. Съгласно сочената като нарушена разпоредба на чл. 14, ал. 2 АПК лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг, посочен от тях език. В тези случаи се назначава преводач. Видно от посочената разпоредба, преводач се назначава не на всеки чужд гражданин, а само когато същият не владее български език. В случая, процесното НП, както и АУАН, са подписани от адресата без отбелязване от негова страна, че не разбира написаното, че не владее български и че желае да му се назначи преводач. Няма данни по делото водачът на МПС да е твърдял, че не владее български език и да е поискал назначаване на преводач. Същият е подписал процесната заповед, талона за медицинско изследване, както и договор за правна помощ и пълномощно за адв. Т., всички издадени на български език. При това положение и доколкото лицето не е

възразило при връчване на оспорваната заповед, следва да се приеме, че правото му защита не е нарушено, още повече, че в хода на съдебно производство по обжалване същият е представляван от надлежен процесуален представител– адвокат.

Съдът намира, че мярката се явява напълно съответна и на целта на закона, а именно да се предотврати извършването на административни нарушения и настъпването на евентуални вредни последици от тях.

Предвид изложеното, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ се явява законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София– град, III отделение, 57 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Толга Генис (Т. Г.), гръцки гражданин, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №334/30.12.2022 г., издадена от полицейски инспектор в Сектор „Пътна полиция“ - П. при ОДМВР- П..

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: